

Водамъ тѣмъ животекущій источникъ вѣмы вѣко, и почи-
таемъ бжтвеннѹю ризѹ твою, ѿ неѣже ищѣленіа всегда
вѣрніи почерпаемъ.

Странствуетъ всѣмъ разѹмъ, животноыя плѣти твоеѣ
вида бжтвенное ѡдѣаніе, и просвѣщеніе источающее
покланяющимся тебѣ.

БѢГОРОДНИЦА :

Пристаннице бѣди ми вѣнепорочнаѣ, въ пѹчинѣхъ лютыхъ
плавающимъ : ѣже бѣдствущѹю вѣю тварь, ржтвомъ
твоимъ бѢГОРОДНИЦЕ спасла єси.

ВОНДАКЪ, ГЛАГОЛАЮЩІЙ :

Одѣаніе нетлѣніа, спасительнаго цѣленіа, вѣмъ челоѣкѹмъ
вѣко даровала єси твое бжтвенное сокровище честнѹю ризѹ,
ѣже єсть хітѹмъ, єюже животноѹю и стѹю плѣть вочело-
вѣченіа твоего ѡдѣати бжтвенноє єси : єю желаніемъ прі-
емающе свѣтлѹ прѣзднѹемъ, страхомъ же и любовію, ѣкѹ
бжтвенноє воспѣвающе, зовемъ ти хрѣстѣ : сохрани въ мѣрѣхъ
бжтвеннаго **ИМПЕРАТОРА** нашего, ѣмъ, и архіереевъ,
и всѣхъ люди, по величїи твоеї милости.

ІКОСЪ :

О преславнаго члвчє ! какоє бжтє дарованіе рѹссїнѣмъ
земли даровала ; риза єюже безгрѣшный гдѣ ѡдѣемъ, єю
неблагодарніи людіє ѿ дальнихъ странъ ѣкѹ дѣрзѹ нѣкїи въ
црѣствующїи градѣ москѣѹ принесѹша. тогда оубѣ ю бжт-
венный црѣ мїхѣилъ, со оцѣмъ своимъ фїларѣтомъ патрі-
архомъ, не ѣкѹ земленъ дѣрзъ, но ѣкѹ нѣнѹю жїзнь,
великимъ желаніемъ, и со свидѣтельствомъ дхѹвнымъ радо-
стнѹ прїѣша, и бжтвеннымъ поклоненіемъ вѣщѣ хрѣстѹ бжтѹ
нашемѹ бжтвеннаѣ хвалѣніа воздѣша, єще глаголюще :
слава ти гдѣ, ѣкѹ премногѣмъ раднѣ бжтвеннѣ твоеѣ рѹссїн-
скѹ странѹ нашѹ назирѣши : слава ти вѣко, ѣкѹ бжтвеннымъ
сокровищемъ стѣпи твоеѣ державѹ, юже далъ єси намъ,
ѡбогачѣши : слава ти стѣи, ѣкѹ бжтвеннѹю твою ризѹ
на спасеніе намъ даровала єси, по величїи твоеї милости.

ПѢСНЬ